

ἐνθymᾶται εἰς ταῖς ἀγίαις σας προσευχαῖς· πρὸς τούτοις νὰ μᾶς γράφετε καὶ τὰ τῆς ἐφετῆς μοι αὐτῆς ὑγείας, ἥς τὰ ἔτη σωτήρια καὶ πανευδαίμονα.

αψκς' Μαίω ιθ'

ὁ ἐν Χριστῷ αὐτῆς ἀγαπητὸς ἀδελφός
καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς της προθυμότητος

† Μαρωνείας Γαβριήλ

Η') Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Ὁ ἀπὸ πρόην Νυστάβας Ἀνθίμ¹⁾ διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Μαρωνείας τὸν ἀποθανόντα Θεοφάνη τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1865 καὶ ἐποίμανε τὴν ἐπαρχίαν μέχρι τοῦ 1877 (ὅτε ἐπαύθη καὶ ἀπεμακρύνθη τελείως αὐτῆς). Φαίνεται ὅτι ἀπεμακρύνθη ἅγιον ὄρος, εἰς τὴν Μονὴν τῆς Μεγίστης Λαύρας εἰς τὸ ὄρος τῆς ὁποίας εὐχεται καὶ ἐγκύκλιον αὐτοῦ γράψαι, τὸ κατὰ τὴν ὁμοθυμαδὸν ἀποστάειν τῇ 1877 ἐκ Κ/πόλεως πρὸς τοὺς δημογεροντάς, ἐφόρους καὶ διδασκάλους τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας του, συνεπὲς πατερσχητικῆς καὶ συνοδικῆς ἐγκυκλίου εἰς τὰς μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἣν καὶ συναποστέλλει αὐτοῖς πρὸς ἀκριβῆ γνώσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐγκρίνασα ὡς κατάλληλα διδασκτικὰ βιβλία τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ τὴν Ἱερὰν Κατήχησιν τοῦ καθηγητοῦ Δημ. Βερναρδάκη συνιστᾷ ταῦτα εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ὡς βραβευθέντα ἐν διαγωνίσματι καὶ εὐμεθοδέστερα πρὸς διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν.

Μὲ πόσον ἱερὸν ἐγθουσιασμὸν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐμερίμνα περὶ τῆς χριστιανικῆς μορφώσεως τῶν νέων, καὶ ποίαν πικρίαν ἠσθάνθη ὅταν ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου χριστιανικοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐκλείσθησαν αὐτῇ αἱ θύραι τῶν σχολείων καὶ ἀνετέθη ἡ μόρφωσις τῶν χριστιανοπαίδων εἰς ἀμορφώτους ἐπιθεωρητάς καὶ διδασκάλους ἁθέους! Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν πικρίαν καὶ τὸ παράπονον τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου τότε Βεργίας Καλλινίκου Δεληκάνη (τοῦ μετὰ ταῦτα Ἡρακλείας), ὅστις δακρύνον μοὶ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἐμπι-

1) «Θρακικά», ΣΤ', 88, 89.